

i netopýr už spát šel, další večer nevyšel,
a to já chtěl náruč plnou mít.
sám se sebou, sám se svým, zkamenělým tajemstvím,
horkej déšť s hustou mlhou, uvnitř hlavy mám.
každou noc, den co den, jen dokola stejnej sen,
v zajetí mléčný dráhy.
katakomb tisíce, žhavej odraz měsíce,
do všech stěn mojí hlavy.
kolem ní sondy poletujou,
některý dovnitř padaj.
s mozkovou kůrou koketujou,
impulsy mysli dávaj.
snažím se nevzpomenout, nemůžu zapomenout, zapomenenout...
jak natural motion, zapnutej, zapnutej, mám a vidím to líp,
ten život rozmazanej.
jak natural motion, zapnutej, zapnutej, mám a žije se líp,
ale hůř umírá.
tímhle směrem jupiterem když se proletím tak dobře vím
svinstev splavy - jak krásně chutnaj v žíle -
spílání umírání hroucení kroucení z donucení probouzení
a k cíli krok, nebo nekonečný míle?!
jsou tu zas a tiše poletujou,
některý dovnitř padaj.
s mozkovou kůrou koketujou,
impulsy mysli dávaj.
snažím se nevzpomenout, nemůžu zapomenout, zapomenout...
jak natural motion, zapnutej, zapnutej a vidím to líp,
ten život rozmazanej.
jak natural motion, zapnutej, zapnutej, mám a žije se líp,
ale hůř umírá.
tam uvnitř hlavy, hlavy
mám natural motion, zapnutej, zapnutej a vidím to líp,
ten život rozmazanej.
tam uvnitř hlavy, hlavy
mám natural motion, zapnutej, zapnutej a žije se líp,
ale hůř umírá.
tam uvnitř hlavy, hlavy
mám natural motion, zapnutej, zapnutej a vidím to líp,
ten život rozmazanej
pohlaví uvnitř hlavy
mám natural motion, zapnutej, zapnutej a žije se líp,
ale hůř umírá.
snažím se nevzpomenout, nemůžu, nemůžu...